

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dovgani Alexandru împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin atragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, și s-a menținut hotărârea din 19 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

(Dosarul nr. 2ra-722/24

Nr. PIGD 2-22100675-01-2ra-14062024)

<p>Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a ei.</p>
--

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, Ru. Pulbere, D. Dulghieru)

07 noiembrie 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 iulie 2022, Dovgani Alexandru s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM și Ministerului Justiției al RM, prin care a solicitat încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne al RM prin intermediul bugetului de stat în folosul lui Dovgani Alexandru a sumei de 4000,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 500,00 de lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Ulterior, la 08 februarie 2023, Dovgani Alexandru a depus o cerere de completarea a acțiunii, prin concretizarea cercul participanților la proces, și anume indicând cu statutul procesul de pârât - Inspectoratul General al Poliției al MAI la RM, iar Ministerul Afacerilor Interne al RM, în calitate de intervenient accesoriu, precum și concretizarea pretențiilor privind încasarea prejudiciului moral și material.

3. În motivarea cererii de completare și modificare a acțiunii reclamantul a indică că la 04 decembrie 2020, ora 23:45 de către agentul constatatator Buga Mihail în privința lui Dovgani Alexandru a întocmit proces verbal cu privire la contravenție MAI05 XXXX în conformitate cu prevederile art. XXX alin.(X¹) - (X), art. XX din Codul contravențional și emisă decizia cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 1350,00 de lei (3+24 u.c.) cu 5 (03+02) puncte de penalizare.

4. A menționat că nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenție la 07 decembrie 2020 a depus contestația cu invocarea încălcării comise de agentul constatatator la întocmirea contravenției.

5. Drept urmare a contestării procesului verbal cu privire la contravenție, prin hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis contestația înaintată de Dovgani Alexandru. S-a declarat nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție din 04 decembrie 2020 intentat împotriva reclamantului pe semnele contravenție prevăzute de art. 228 alin.(3¹)-(4) și art. 230 din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, fiind inexistența faptelor contravenționale.

6. Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Buga Mihail a declarat recurs împotriva hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, solicitând

admiterea recursului, casarea hotărârii, cu remiterea cauzei contravenționale la o nouă rejudecare în instanța de fond.

7. Prin decizia din 07 aprilie 2022, a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat recursul declarat de agentul constator din cadrul INSP al IGP al MAI, Buga Mihail, și s-a menținut hotărârea din 07 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, în cauza contravențională în privința lui Dovgani Alexandru, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. XX alin. (X¹) și art. XX alin. (X) din Codul contravențional, decizia fiind irevocabilă.

8. În contextul celor enunțate, reclamantul a susținut că atât instanța de fond cât și instanța de apel au confirmat nevinovăția sa pe motive că nu a existat fapta contravenție, motiv din care a considerat că acțiunile ilegale ale poliției i-au provocat suferințe morale și fizice, în urma cărora nu a putut dormi multe nopți și, de asemenea a mers la instanțe peste un an și jumătate, dovedindu-și nevinovăția.

9. Cu referire la prevederile art. 1, art. 2 alin.(1), art.3 alin.(1), lit.c), alin.(2), art. 5 alin.(1), art.6 lit.a) și art. 13 alin.(1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, art. 2036 alin.(1)-(2) din Codul civil, reclamantul a pretins dreptul la repararea prejudiciului. Or, în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție și aplicată amendă contravențională de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, care potrivit răspunsului Ministerului Finanțelor nr. 07/4-04/259 din 27 mai 2022 se află în subordinea Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și este întreținut exclusiv din bugetul de stat.

10. Astfel, a considerat că Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind o subdiviziune a IGP al MAI al RM, nu poate fi desinestător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, aceasta obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control al MAI al RM, cu statul de persoana juridică și cu competența pe tot teritoriul Republicii Moldova.

11. În contextul celor enunțate, reclamantul a concluzionat că atragerea la răspundere ilegală contravențională împotriva sa, în urma căreia a fost acuzat și amendat în mod ilegal, i-a provocat pagube materiale și morale, astfel estimând dauna morală la 300 unități contravenționale (6000,00) de lei.

12. Totodată, reclamantul a susținut că prejudiciul material pentru cheltuieli de consultație juridică, contestația la decizia și procesul verbal de a prezenta probe în judecată este în sumă de 500,00 de lei.

13. Ca urmare a celor menționate supra, reclamantul a solicitat instanței admiterea integrală a acțiunii, cu încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, în folosul lui Dovgani Alexandru a sumei de 6000,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral și respectiv, suma de 500,00 de lei cu titlu de prejudiciu material.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 19 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dovgani Alexandru împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al RM, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, în beneficiul lui Dovgani Alexandru prejudiciu moral în mărime de 2000,00 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins, ca neîntemeiată (f.d.117; 123/125, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 30 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.120,vol.I), Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 19 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată (f.d.121, vol.I), iar la 29 noiembrie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, a depus motivarea apelului (f.d.133/145, vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM și s-a menținut hotărârea din 19 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 171/174).

17. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, a concluzionat că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

18. În continuare, instanța de apel a constatat că argumentele invocate în cererea de apel, în esența lor, sunt similare argumentelor expuse de apelant în referința depusă în instanța de fond, argumente ce au fost dezbătute în hotărârea emisă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de fond prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

19. La fel, instanța de apel a notat că apelantul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării netemeinicii hotărârii instanței de fond.

20. În această ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar de a menționa că judecătorul nu trebuie să răspundă în mod separat fiecărui argument, fiecărei nuanțe date de părți textelor pe care și-au întemeiat argumentele, or, deși Curtea Europeană acordă o atenție deosebită respectării de către instanțe a obligației de a examina problemele ridicate de către părți ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, totuși, în jurisprudența sa s-a reținut în mod constant faptul că „Art. 6 par. 1 din Convenție obligă tribunalele săși motiveze deciziile, dar nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument” - Hotărârea Ruiz Torija contra Spaniei.

21. Mai mult, reieșind din principiul disponibilității părților în procesul civil și în virtutea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că apelantul în cererea de apel nu a putut confirma prin probe circumstanțele pe care le invocă drept temei de admitere a cererii de apel.

22. În consecință, instanța de apel a considerat necesar de a menționa faptul că prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că „[...] art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

23. Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind probele în conformitate cu art.130 din Codul de procedură civilă, a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate în cererea de apel nu au suport probator, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea din 19 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 14 iunie 2024, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM a declarat recurs împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Dovgani Alexandru, ca neîntemeiată (f.d.1/12,vol.II).

25. În susținerea recursului, recurentul a invocat că prin prisma prevederilor art. 432 alin. (1), (2), (3), (4), art. 118 alin. (1) - (3), art. 119 alin. (1), art.130 alin. (1), (3), art. 239, art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și neargumentată, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

26. Totodată, a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au stabilit corect raportul dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost stabilite și elucidate pe deplin, probele prezentate, nu au dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele.

27. Referitor la capătul de cerere privind solicitarea încasării a prejudiciului material și moral suportat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională, recurentul a considerat solicitarea înaintată a fi neîntemeiată, nefondată, abuzivă și pur declarativă, în acest sens nefiind prezentate probe pertinente și concludente. Or, Alexandru Dovgani s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată în baza Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, considerând că prin sancționarea contravențională în baza procesului-verbal cu privire la contravenție, care ulterior a fost anulat de instanța de judecată, i-a fost cauzat un anumit prejudiciu.

28. Recurentul a afirmat că agentul constatator la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional. Din acest motiv, acestea nici într-un caz nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că, agentul constatator ar fi comis abateri de la prevederile legale. În context, potrivit prevederilor art.385 alin.(2) din Codul contravențional, este desemnat ca agent constatator funcționarul din autoritățile indicate la art.400-423⁷, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare. Subsidiar, a citat prevederile art.383 alin.(1), (3) din Codul contravențional. Astfel, repunerea în drepturi a persoanei se efectuează în cazuri exhaustive și anume, dacă prin hotărâre definitivă, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional este declarată nevinovată și/sau răspunderea sa contravențională este înlăturată. Intimatul/reclamantul în speță nu se află în nici una din cazurile expuse supra. Respectiv, în primul caz, nu există nici o hotărâre definitivă prin care reclamantul să fi fost declarat nevinovat, ori procesul-verbal contravențional a fost anulat de către instanța de judecată fiind anulată și decizia agentului constatator, în temeiul art. 441 și art.445 din Codul contravențional, motivând lipsa faptului contravenției. În cel de al doilea caz, răspunderea contravențională, conform prevederilor art.19 din Codul

contravențional, este înlăturată în cazul: legitima apărare; starea de extremă necesitate; constrângerea fizică și/sau psihică; riscul întemeiat; cazul fortuit. Or, instanța de judecată, care a examinat contestația asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, nu a constatat existența nici unui caz enumerat supra. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 441 alin.(1) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă: a) nu există faptul contravenției; b) se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31; c) persoana presupusă a fi făptuitor a decedat, cu excepția cazului de reabilitare a acesteia; d) pentru același fapt și privitor la aceeași persoană există o decizie/hotărâre definitivă; e) pentru același fapt este pornită urmărire penală. Iar alin.(2) al aceluiași articol, stipulează că, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit, suplimentar fiind citate prevederile art. 2036, art. 2037 din Codul civil.

29. În context a mai menționat că în temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

30. Reiterând prevederile art. 383 alin. (1), (3) din Codul contravențional, art. 9 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recurentul a notat că în speță, agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, actualmente Inspectoratul Național de Securitate Publică, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Dovgani Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 228 alin.(3¹) - (4), art. 230 din Codul contravențional și emisă decizia cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 1350,00 de lei (3+24 u.c.) cu 5 (03+02) puncte de penalizare. Iar, potrivit hotărârii din 07 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă contestația înaintată de Dovgani Alexandru și a fost declarată nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție din 04 decembrie 2020, intentat împotriva reclamantului pe semnele contravenție prevăzute de art.228 alin.(3¹)-(4) și art. 230 din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

31. Prin prisma dispozițiilor normelor suscitade la circumstanțele cauzei, evaluând soluția prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, recurentul a considerat cererea de chemare în judecată neîntemeiată. În acest sens, reieșind din materialele dosarului, Dovgani Alexandru nu poate pretinde de la Inspectoratul General al Poliției prejudiciul moral în sumă de 4 000,00 de lei, cauzat în rezultatul tragerii ilegale la răspundere contravențională, în condițiile în care acesta nu

este pârâtul corespunzător, or, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, la care face trimitere intimatul/reclamantul, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Iar potrivit prevederilor art. 383 alin. (1) din Codul contravențional, cheltuielile de administrare și de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravențional se suportă de contravenient sau de stat în modul stabilit de legislație. În sensul normelor legale sus enunțate, recurentul a considerat că este pârâtul necorespunzător, or la caz organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției, care și poate avea calitatea procedurală de pârât. În acest context a menționat și prevederile art. 2007 din Codul civil. Statul indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată răspunde pentru prejudiciile nominalizate în prezenta speță, este obligat să repare prejudiciul cauzat acestora dacă nu va demonstra circumstanțele care exclud răspunderea, similar cazului din speță.

32. În continuare recurentul a notat că pretențiile reclamantului Dovgani Alexandru sunt netemeinice, or, art. 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 prevede expres cazurile în care survine dreptul persoanei/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanțelor de judecată, iar pentru a fi prezența unei acțiuni civile întemeiate nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art.6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, dar este necesar și întrunirea dispozițiilor prevăzute de art.3 alin. (1) din aceeași lege. Deși, reclamantul a invocat că a fost tras ilegal la răspundere contravențională, Legea nr.1545/1998 garantează repararea prejudiciului moral și material în cazurile în care persoana a fost ilegal arestată, reținută sau i s-a aplicat ilegal amenda contravențională de către instanță. Prin urmare, nici una din circumstanțele enumerate la art. 3 din Legea nr.1545 nu se regăsește în justificarea pretențiilor reclamantei de repararea a prejudiciului. Pentru angajarea statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, este nevoie de existența faptei ilicite, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, la caz tragerea la răspundere contravențională și aplicarea de către agentul constatator a amenzi contravenționale nu atrage răspunderea statului. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit nu de către o autoritate publică, dar de către agentul constatator, de unde reiese că instituția nu poate răspunde pentru acțiunile agentului constatator, care acționează independent și în conformitate cu legislația în vigoare.

33. Legea cadru care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire

penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, este Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998. Redând noțiunea de acțiuni ilicite conform legii evidențiate, art. 7 lit. e), art. 3 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, este notabil că dreptul a reclamantului Anatoli Dovgani de a cere repararea prejudiciului material, sub forma compensării sumelor plătite de el pentru asistență juridică este unul incontestabil. Totuși, realizarea lui este ținută de o justă calificare a raportului juridic material litigios și utilizarea metodelor coerente de apărare. Intimatul/reclamantul nu a demonstrat cumularea tuturor condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii în prezenta speță, ceea ce exclude răspunderea acestuia și necesitatea reparării prejudiciului, care survine doar drept consecința directă a faptei ilicite comisă de autorul acesteia, situație care în speță nu se atestă.

34. În condițiile enunțate, recurentul a considerat că în consecință, nu poate fi invocată prejudicierea morală, astfel încât intimatul/reclamantul Dovgani Alexandru contrar cerințelor instituite de prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu a făcut dovada acestor circumstanțe pretinse. În același context de idei, suma de 2 000,00 de lei cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată, exagerată și nejustificată, în condițiile în care, nu au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie.

35. Recurentul a mai afirmat că acțiunile agentului constator al Inspectoratului Național de Securitate Publică la IGP al MAI al RM au fost perfect legale, săvârșite în temeiul și în conformitate cu legislația în vigoare, iar pretențiile înaintate de intimat/reclamant în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate, neavând suport juridic și acțiunile acesteia sunt de fapt cu rea-credință.

36. Referitor la temeiurile de drept indicate de către instanța de apel, recurentul a menționat prevederile art.3 alin.(1), (2), art.6, art.10 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, art. 384 alin. (2) lit. u), art. 384 alin. (3¹) din Codul contravențional. Iar, din hotărârile anexate de către intimatul/reclamant la cererea de chemare în judecată nu se constată condiția obligatorie stipulată de prevederile art. 384 alin. (3¹) din Codul contravențional și anume nu a fost constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenție sau să soluționeze cauza contravențională. Mai mult, conform art. 450 alin. (2) din Codul contravențional, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, instanța de judecată emite, odată cu hotărârea, și o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoștință persoanei cu funcție de răspundere responsabile. O astfel de încheiere nu a fost emisă în cadrul examinării dosarului contravențional, or instanța s-a expus din punct de vedere procedural asupra nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Astfel, dreptul persoanei de recuperare a

prejudiciului cauzat survine numai în cazul și perioada procesului contravențional, iar procesul contravențional a fost finalizat, fapt demonstrat prin hotărârile emise pe cauza contravențională, totodată, deși intimatul/reclamantul avea dreptul de a solicita recuperarea prejudiciului în cadrul procesului contravențional, aceasta din motive necunoscute nu a făcut-o, învederând în context prevederile art. 2006 alin. (3) din Codul civil.

37. În contextul celor enunțate, recurentul a susținut că intimatul/reclamantul urma să solicite prejudiciul cauzat în cadrul procesului contravențional inițiat. În concluzie, dispozițiile normelor Codului contravențional în care sunt prevăzute drepturile de recuperare a prejudiciului material presupus cauzat sunt aplicabile în cadrul proceselor contravenționale, iar în momentul în care reclamantul nu a beneficiat de aceste drepturi în cadrul procesului contravențional, fiind emise hotărâri definitive asupra cazului contravențional, aceste prevederi nu mai sunt aplicabile reclamantului în cadrul unui proces civil, totodată, faptul că nu a dorit să beneficieze de drepturile prevăzute în procesul contravențional nu poate fi imputat autorităților publice. Astfel, prin coroborarea normelor citate și examinării circumstanțelor cauzei, intimatul eronat a interpretat prevederile legale potrivit cărora bugetul de stat al RM, prin intermediul Inspectoratului General al Poliției, urmează să suporte cheltuieli iraționale ce țin de repararea unui prejudiciu material și moral presupus, cauzat de efectuarea corespunzătoare de către agentul constator a atribuțiilor de serviciu conform împuternicirilor. Or, conform normelor de drept intimat/reclamant Anatoli Dovgani nu i-au fost aduse prejudicii ce l-ar îndreptăți să solicite repararea lor. Totodată, ultimul a fost restabilit în drepturi, prin anularea sancțiunilor prevăzute din Codul contravențional, aplicate prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 03 iunie 2019.

38. Referitor la netemeinicii deciziei instanței de apel, precum și inaplicabilității Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 în prezentul litigiu, recurentul a notat un caz similar, și anume, la 24 decembrie 2019 Gheorghe Străisteanu a depus cerere, prin care a solicitat Plenului Curții Supreme de Justiție emiterea unui aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 1545/1998, art. 45, art. 383, art. 384, art. 441 din Codul contravențional, art. 2, art. 4, art. 5, art. 123, art. 166-173 din Codul de procedură civilă, art. 1, art. 2, art. 9, art. 15, art. 16, art.19, art.21, art. 858, art. 1998, art. 2007, art. 2036, art. 2037 din Codul civil. Iar prin încheierea din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție (dosarul nr.2ra-115/20), s-a respins ca fiind neîntemeiată, cererea depusă de către Gheorghe Străisteanu cu privire la emiterea unui aviz consultativ.

39. Subsecvent, cu titlu de informare a mai indicat cauzele: nr.2ra-1163/17, Anatolii Dovgani vs Ministerul Justiției, INP; nr.2ra-751/22, Anatolii Dovgani vs INSP; nr.2ra-940/22 Anatolii Dovgani vs INSP și nr.2ra-1482/22, Anatolii Dovgani vs INSP.

40. La 15 iulie 2024, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul poștei electronice, a expediat în adresa intimatului Dovgani Alexandru, precum și intervenientului accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al RM, copia recursului declarat de IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, pentru cunoștință, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere și extrasul din poșta electronică anexate la materialele dosarului (f.d.20/21,vol.II).

41. La 14 august 2024, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referința prin care a susținut recursul declarat de IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, drept urmare, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Dovgani Alexandru (f.d.22/28, vol.II).

42. La 30 august 2024, Dovgani Alexandru a depus referință la recursul declarat de IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea în vigoarea deciziei contestate (f.d.30/30verso,vol.II).

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

43. Art. 434 alin. (1), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. (2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

44. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat deciziei la 09 aprilie 2024, iar, potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.3876 (f.d.185,vol.I), rezultă că, la 21 iunie 2021, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei integrale din 09 aprilie 2024, însă, date privind recepționarea acesteia lipsesc la dosar.

45. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de IGP al MAI al RM, la 14 iunie 2024, anterior recepționării copiei deciziei contestate, se consideră depus în termenul stabilit de art.434 din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.43).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321, art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul

XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

47. În această consecvență, se deduce că examinarea admisibilității recursului declarat de IGP al MAI al RM, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, la 14 iunie 2024, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

48. Art. 433 alin.(1) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023), prevede că:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1); a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5); b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434; c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare; d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat; e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței; f) recursul este vădit neîntemeiat.

49. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023), prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2)Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

50. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023), stabilește că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la data depunerii cererii de recurs), enunțate la pct. 49 din prezenta încheiere.

52. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, deși la data emiterii deciziei instanței de apel (09 aprilie 2024), erau deja în vigoare modificările operate la Codul de procedură civilă, în partea ce ține de temeiurile de declarare a recursului introduse prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), recurentul nu a dat dovadă de diligența corespunzătoare și a invocat temeiurile de drept din redacția anterioară a legislație procesuale, care nu mai produc efecte juridice, fiind caduce.

53. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

55. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului

56. Din analiza recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, deși recursul a fost declarat după 01 septembrie 2023, recurentul a indicat prevederile art.432 alin.(1), (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă, în redacția până la 01 septembrie 2023, textul cărora a fost redat în exprimarea dezacordului cu decizia instanței de apel.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate. Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

58. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

60. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin.(1) lit.d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, nefiind stabilite la caz anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța de apel.

61. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

62. Cu referire la cauzele nr. 2ra-1163/17, nr.2ra-751/22, nr.2ra-940/22 și nr.2ra-1482/22, invocate de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM în cererea de recurs, cu titlu de practică unitară, Completul de judecată menționează că nu poate fi apreciată ca fiind o practică uniformă a Curții Supreme de Justiție, întrucât aceasta a fost pronunțată în perioada anterioară modificării orientării jurisprudențiale în materia interpretării normelor legale aplicabile spețelor ce vizează aceeași problemă.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în prezent, practica Curții Supreme de Justiție a evoluat, iar soluțiile recente pe marginea unei astfel de categorii de litigii oferă o apreciere distinctă (a se vedea de exemplu hot. nr. 2ra-1541/23 din 13 martie 2025 și nr.2ra-58/24 din 07 mai 2025).

64. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că hotărârile invocate de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al

MAI al RM nu pot fi considerate relevante acestei categorii de cauze și nu corespunde liniei jurisprudențiale actuale a Curții Supreme de Justiție.

65. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat și considerat inadmisibil.

66. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 09 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat